

SKMA sammanfattar

Ohly-Jinge-affären

AV CAROLYN ÖSTBERG OCH JONATHAN LEMAN

Gazakriget utlöste reaktioner där legitim kritik av Israels politik i vissa fall förenades med antisemitiska budskap. Det var med stor oro som Svenska kommittén mot antisemitism kunde notera att dessa budskap för det mesta möttes av tystnad och något som även från politiskt håll kunde tolkas som en ökande acceptans.

Det blev särskilt tydligt när Vänsterpartiets ledare Lars Ohly, i en annonsbilaga till tidningen Journalisten (2/2009), uttryckte sin uppskattning för en blogg med antisemitiskt innehåll. SKMA:s ordförande Jesper Svartvik skrev tillsammans med sex styrelsemedlemmar, den 12 februari 2009, en debattartikel i Sydsvenskan där Lars Ohlys val av blogglektyr starkt kritiserades. Samtidigt uppmanades ledande företrädare för demokratiska partier och rörelser att bryta tystnaden, att tydligt och konsekvent fördöma alla budskap med rasistiskt, antisemitiskt och islamofobiskt innehåll.

SKMA:s artikel väckte diskussion både på tidningarnas ledarsidor och i bloggösfären. Nedan återges den nämnda debattartikeln i sin helhet följd av en sammanfattning av den efterföljande debatten.

SKMA:s artikel i Sydsvenskan:

”Antisemitisk blogg Ohlys favorit”

I kölvattnet efter Gazakriget blandas legitim kritik av Israels politik allt oftare med öppet antisemitiska budskap. Särskilt oroande är att sådana budskap möts av en växande acceptans också inom etablerade politiska partier. När Vänsterpartiets ledare Lars Ohly nyligen listade sina favoritbloggar hamnade en blogg med grovt antisemitiskt innehåll på andra plats, skriver Jesper Svartvik, ordförande för Svenska kommittén mot antisemitism (SKMA), tillsammans med sex styrelseledamöter i SKMA.

Vid sidan om en till största delen okontroversiell kritik av Israel har Gazakriget också utlöst en våg av antisemitism i Europa. Även i Sverige har en rad attacker mot judar och judiska institutioner ägt rum. Antisemitiska paroller har skanderats vid demonstrationer mot Israel.

Strömningen gör även avtryck i medier och debatt. Den mesta kritiken mot Israels politik är inte antisemitisk, och förs vanligen fram utan att fördomar och hat färgar argumentationen. Men på en del håll vävs allt oftare och på ett alltmer naket sätt

antisemitiska uppfattningar in i debatten. Vad som gör saken särskilt oroväckande är att denna typ av budskap möts av tystnad och vad som ser ut som växande acceptans även inom delar av den politiska mittfåran.

Svenska kommittén mot antisemitism (SKMA) uppmärksammade 2007 att två organisationer knutna till det socialdemokratiska partiet, Broderskapsrörelsen och ABF i Stockholm, tillsammans med FiB-Kulturfront hade bjudit in den internationellt ökände antisemiten Gilad Atzmon till ett möte i Stockholm. Atzmoms judehat är inte subtilt utan öppet och grovt. Det handlar om påståenden om en judisk världskonspiration, om anklagelser om Kristusmord, om beskrivningar av den etablerade forskningen om Nazitysklands folkmord på Europas judar som ”Holocaust-religion” och om stöd för Förintelseförnekare. Sådana påståenden är inte en marginell del av hans budskap, utan själva kärnan. Arrangörerna vidhöll dock att Atzmon endast gav uttryck för ”kritik av Israel”.

SKMA kritiserade i Expressen (22.3 2007) beslutet att bjuda in Atzmon och vädjade till den socialdemokratiska partiledningen att ta avstånd från systerorganisationernas

agerande. Tyvärr valde den att tiga. Den påminner om hur opinionsbildare teg när Radio Islam inledde sina sändningar i Stockholms närradio 1987. Och den påminner om hur frånvaron av reaktioner då tycks ha lockat intellektuella, akademiker och politiker att långtgående försvara och legitimera Radio Islams judehat genom att framställa det som ”kritik av Israel”.

Sedan många år sprider Radio Islam i stället sitt hat på nätet. Där har Ahmed Rami, Radio Islams grundare, fått sällskap av rader av webbsidor och bloggar som under förevändningen att diskutera Israel, sionismen eller Förintelsen för fram en alltmer oförblommerad antisemitism. En av de mer framträdande i denna genre är bloggen Jinge, som drivs av vänsterpartisten Jan-Inge Flücht. Texterna på bloggen författas av Flücht, gästbloggare och kommentatorer. Tendensen är oavsett författare oavbrutet densamma.

Inte heller i det här fallet handlar det om subtiliteter eller enstaka övertramp. ”Judar” och ”Israel” utgör ett huvudintresse på bloggen och ämnena behandlas regelmässigt utifrån antijudiska stereotyper och demoniserande bilder. I all oändlighet upprepas budskap som ”Hade Obama inte krälat framför den judiska sionistmaffian AIPAC & Co hade vi aldrig hört talas om honom, USA:s politik styrs direkt från Tel Aviv”, ”Ett tips är att om man vill veta mer om hur världen styrs, kan man alltid lägga till Rothschild, Rockefeller eller Kissinger som ett extra sökord”, ”Sionisterna med förintelseindustrins miljarder dollar har köpt upp allt motstånd inom de viktigaste sektorerna runt om i världen”, ”Talmud uppmuntrar judarna att ta död på kristna”, och så vidare i samma stil.

När Expressen skriver om Knutby-församlingen ser Flücht detta som en ”judisk” attack på kristendomen. Med ett ordval som kunde ha hämtats från svensk nazistpress på 1930- och 1940-talen proklamerar att ”Familjen Bonnier förlöjligar Jesus”. När Flücht ”analyserar” Mellanösternkonflikten låter det så här:

”Judar och araber har levt sida vid sida

under vad som närmast kan kallas evinnerlig tid. Men redan då Muhammed var tre år stod det klart att judarna var ute efter hans liv. Orsaken var tämligen enkel, de insåg att den lilla gossen var profet men han var ättling till Ismael och inte till Isak, en profet som således inte var jude. Sådant omkullkastar den gamla skrönan om ’det utvalda folket’ och givetvis också talet om att Gud gett dem landet.”

En av Flüchts återkommande gästskribenter är en Radio Islam-beundrare som bland annat hävdar att Lewinskyaffären ”var en typisk Mossadfälla gillrad för Clinton”. En annan återkommande gäst är tecknaren Carlos Latuff, som vann andrapriset i den antisemitiska teckningstävlingen i Iran häromåret.

Att innehållet i de ”Israelkritiska” texter som publiceras på bloggen i stor utsträckning färgas av eller öppet förfäktar antijudiska uppfattningar kan ingen med minsta kunskap om eller känslighet för antisemitism undgå att notera.

Varför tar vi upp denna utanför internet lättviktiga men där väl synliga politiska blogg? Skälet är att Vänsterpartiets ledare Lars Ohly i en annonsbilaga till senaste numret av Journalisten (2/2009) meddelat att Jinge är en av hans favoritbloggar. Jinge, säger Ohly, är ”alltid uppdaterad och aktuell”.

Det är skrämmande och synnerligen illavarslande att ledaren för ett riksdagsparti anger en antisemitisk blogg som sin favoritlektyr. Tror Lars Ohly att antisemitiska föreställningar och idéer är detsamma som kritik av Israel? Känner han inte igen vad flertalet inom den politiska vänstern på 1940-talet omedelbart hade identifierat som antisemitiska idéer och språkbruk? Vi hoppas och utgår ifrån att så inte är fallet, och att ouppmärksamhet gjort att dessa inslag har gått Ohly förbi.

Andra, som givit uttryck för stark kritik mot den israeliska politiken, har däremot under en längre tid uppmärksammat attackerna och hoten mot judiska personer och institutioner, liksom den antisemitiska tendensen i den nämnda bloggen och på

andra håll. Artiklar har publicerats på internet och i pressen om den alltmer oroväckande utvecklingen. Det är hög tid att också ledande företrädare för demokratiska partier och rörelser bryter sin tystnad. Det är inte pliktskyldiga avståndstaganden och fördömanden som behövs, utan en på kunskaper och demokratisk övertygelse baserad klar och konsekvent hållning mot rasistiska, antisemitiska och islamofoba budskap och handlingar.

JESPER SVARTVIK
ANITA GRADIN
HENRIK BACHNER
STÉPHANE BRUCHFELD
LARS M ANDERSSON
KRISTIAN GERNER
JONATHAN LEMAN

Respons på debattartikeln

Kommittén presenterade under de efterföljande dagarna på webbadressen *citattjinge.blogspot.com* underlaget till artikeln i Sydsvenskan samt en rad andra exempel som belyser den antisemitiska tendensen på Jinge.se. Detta material tillställdes även Vänsterpartiets presschef.

Karl Rydå uppmärksammade SKMA:s artikel i UNT:s ledarblogg och instämde i förhoppningen om att Lars Ohly i detta fall varit ouppmärksam: ”Så mycket viktigare då för Ohly att ta avstånd. Visst är jinge.se en ’vänsterblogg’, men det är också en hatblogg. Det spelar liksom ingen roll att den alltid är ’uppdaterad och aktuell’. Inte med det budskapet.”

Charlotte Wiberg, kolumnist i City och bloggare (*kamfertext.blogspot.com*), som även tidigare har diskuterat antisemitismen på Jinge.se, kommenterade artikeln i sin blogg: ”Lars Ohly, som för kort tid sedan i tidningen Journalisten gick ut och berättade om sina läsvanor i bloggosfären, får nu skarp kritik av Svenska kommittén mot antisemitism (SKMA). En av hans favoriter visade sig nämligen otroligt nog vara Jinges blogg; en av de främsta antisemitiska utposterna på nätet alltså.”

När det gäller det sätt på vilket SKMA:s kritik bemöttes av Jinge (Jan-Inge Flücht) och vissa andra bloggare, skrev Wiberg:

Det mest perfida är dock Jinges hävdande att anklagelserna mot honom skulle vara orkestrerade från Israel. Där har vi det igen – det antisemitiska konspirationstänkandet. Vänsterbloggare skyndar tanklöst till hans

försvar och kallar en organisation som de snarare borde vara lierade med om de menar allvar med sin antirasism, alltså SKMA, för ’Israels advokater’. Men detta handlar inte om israelisk politik. Det handlar om den judiska befolkningen i Sverige och runtomkring i vår omvärld; det handlar om den judiska minoritetens rätt till respekt, rätt att slippa hatpropaganda och demagogi – även när den uppträder i vänsterdräkt.

SKMA:s kritik uppmärksammades och erhöll stöd i Svenska Dagbladets, Västerbottens-Kurirens och Barometerns ledarbloggar liksom av Magnus Sandelin, frilansjournalist och författare till boken *Extremister*, som kommenterade frågan på sin blogg (*extremister.se*). Sandelin har tidigare skrivit om antisemitismen på Jinge.se i Expressen (26/1 och 31/1 2009). Expos chefredaktör Daniel Poohl skrev i en ledare (20/2): ”Det är bara att tydligt ta avstånd från de antisemitiska föreställningar som marknadsförs på Jinge.se. Det kan väl inte vara så svårt?”

Tystnaden bryts

När en vecka passerat efter att Sydsvenskan publicerat SKMA:s artikel hade varken Lars Ohly eller någon officiell talesman för Vänsterpartiet svarat offentligt på kritiken. Däremot avfärdades SKMA:s kritik på flera vänsterpartiknutna bloggar samtidigt som Jinge.se förklarades icke-antisemitisk.

Uppsala Nya Tidning skärpte tonläget i debatten när man publicerade en huvudledare (20/2) under rubriken ”Bloggar och bloggar – bryt tystnaden, Ohly!” Ledarredaktionen tog

upp ett antal exempel på antisemitiska yttranden som förekommit på Jinge.se och avslutade texten med: ”Slängarna, antydningarna och den i vissa fall ohöjda antisemitismen på jinge.se har tyvärr länge varit kända – men det bekommer inte Vänsterns partiledare Lars Ohly.”

Två veckor efter SKMA:s debattartikel trädde både Lars Ohly och Vänsterpartiets presschef Jenny Lindahl Persson fram. I Svenska Dagbladet den 25/2 skrev Ohly att ”antisemitismen måste bekämpas var helst den dyker upp”. Någon referens till bloggen Jinge.se eller till SKMA:s kritik gjordes inte.

Samma dag skrev Jenny Lindahl Persson i en replik på UNT:s ledarsida att ”det är av yttersta vikt att inte debatten om Israels ockupation blandas ihop med eller skapar utrymme för antisemitiska åsikter”. Lindahl Persson förklarade vidare att hon varit i kontakt med blogginnehavaren och att ”en avsaknad av reaktion skulle i sin tur kunna leda till ytterligare legitimering av antisemitism”. UNT:s ledarredaktion välkomnade erkännandet av antisemitism som ett allvarligt samhällsproblem, men påpekade i sitt svar att ”med sådana ställningstaganden följer krav på praktisk handling [...] Hennes svar säger ingenting om hur hon och Vänsterpartiet faktiskt bedömer materialet som publicerats på den uppmärksammade bloggen”.

Den 26 februari publiceras en debattartikel i Expressen av Lars Ohly och en i Flamman av Jenny Lindahl Persson. Lars Ohly skrev: ”Antisemitismen i alla dess former måste alltså bekämpas aktivt. Det gäller både den medvetna ideologiska rasism som nynazister och förintelseförnekare står för och de konspirationsteorier och nedvärderande omdömen som medvetet eller omedvetet reproducerar stereotyper och fördomar mot judar.”

Ohly tillade att gränsen från Israelkritik till antisemitism inte får överträdas. ”Ibland har denna gräns överträtts och det är aldrig acceptabelt” konstaterade han. Inte heller denna gång refererades till bloggen Jinge.se eller till SKMA:s kritik. Istället antydde Ohly att SKMA var ”Israelvänner” som gjorde ”övertramp när de anklagar Israels kritiker för antisemitism”.

Jenny Lindahl Persson medgav i Flamman att Jinge.se är ”problematiskt” och att innehållet är ”över gränsen” även om det ”kanske inte handlar om medveten antisemitism”. Lindahl Persson påpekade att det finns en risk att det ”sker en legitimering av antisemitism” i samband med kriget i Gaza men hävdade samtidigt att man ”i vänstern varit bra på att bekämpa” de tendenserna.

Ohly medger antisemitism på Jinge.se

I en intervju med Lars Ohly på Expo.se som publicerades senare samma dag uttalade sig Lars Ohly slutligen om bloggen Jinge.se specifikt. Lars Ohly gav SKMA rätt i att Jinge.se sprider antisemitism på ett sätt som med Ohlys ord är ”rent vedervärdigt” och ”rasistiskt”. Samtidigt vidhöll Ohly att Jinge.se ”oftast [är] en väldigt bra blogg”.

Ohly påstod också att de problematiska inslagen endast har skrivits av gästbloggare och kommentatorer, medan blogginnehavaren, Jan-Inge Flücht, bara skulle ha visat ”synnerligen dåligt omdöme som har låtit en del inlägg ligga kvar”. Ohlys påstående är felaktigt. Som framgår av SKMA:s dokumentation har Flücht själv under flera år författat en rad tydligt antisemitiska blogginlägg.

Vänsterröster kritiserar Ohly

I Sydsvenskan (9/3 2009) publicerades ett upprop i vilket en rad framträdande vänsterröster, däribland Johan Lönnroth, Charlotte Wiberg och Per Wirtén, slöt upp bakom SKMA:s analys av Jinge.se och instämde i den kritik som riktats mot Ohly:

Vänstern ser sig traditionellt som den starkaste motkraften till olika typer av rasism och främlingsfientlighet. Nu misslyckas man inte bara med att bjuda antisemitismen motstånd utan härbärgerar den dessutom i sin mitt. Detta är illavarslande och politiskt farligt. Vi skulle önska att man inom vänstern förmådde självkritiskt granska attityder och förhållningssätt inom de egna leden istället för att vända taggarna utåt och vädra politiska konspirationer där det istället finns en omsorg om såväl samhällets i stort

som den lilla judiska minoritetens välbefinnande. Ett sådant förhållningssätt vore intellektuellt hederligare och mer ansvarstagande gentemot såväl den judiska minoriteten som kampen mot rasism och främlingsfientlighet.

SKMA:s slutreplik

I en avslutande kommentar, publicerad i Expressen 17/3 och i en längre version på SKMA blogg 16/3, skrev SKMA:s ordförande Jesper Svartvik:

Om Ohly i sin debattartikel i Expressen 26/2 kringgick sakfrågan, har han i en intervju på Expo.se 26/2 givit SKMA rätt i att Jinge.se sprider antisemitism på ett sätt som med Ohlys ord är ”rent vedervärdigt” och ”rasistiskt”. Det är bra att Ohly nu tydliggör detta. Samtidigt är det överraskande att Ohly menar att dessa inslag endast har skrivits av gästbloggare och kommentatorer, medan blogg-innehavaren, Jan-Inge Flücht, bara ska ha visat ”synnerligen dåligt omdöme som har låtit en del inlägg ligga kvar”.

Som framgår av SKMA:s dokumentation har Flücht själv författat en rad tydligt antisemitiska blogginlägg. Flücht har i flera artiklar sökt frammana bilden av en judisk mediakonspiration. Han framställer regelmässigt ”familjen Bonnier” som ”judisk” och antyder att denna genom tidningar som DN och Expressen agerar som verktyg för en judisk sammansvärjning. I vissa inlägg förfäktas budskapet att svenska medier kontrolleras direkt från Jerusalem: ”Israels regim styr svenska medier”.

När Expressen skriver om Knutbyförsamlingen framställer Flücht detta som en ”judisk” attack på kristendomen. Med ett språkbruk som känns igen från nazistisk propaganda från 1930- och 40-talen proklamerar han att ”Familjen Bonnier förlöjligar Jesus”.

Även myndigheten Forum för levande historia beskrivs av Flücht som en del av en konspiration: ”På det sättet har de numera kommit att arbeta som en för skattepengar finansierad lobbyorganisation för Israel eftersom vi hela tiden ska påminnas om hur

eländigt nazisterna betedde sig.”

Att kollektivt förlägga skuld och ansvar på hela kategorier utgör ett fundament i all form av antisemitiskt och rasistiskt tänkande. Även detta återkommer i Flüchts inlägg. Han hävdar t ex att judar som kategori, inklusive Förintelsens offer, är ansvariga för Israels politik. I inlägget ”Förintelsens offer 2009 års förövare” skriver Flücht: ”Personligen tycker jag mig se tendenser till att världopinionen har börjat få nog nu när Förintelsens offer alltmer ter sig som förövare.” Flücht reproducerar därtill återkommande den i samtida antisemitism centrala bilden av judar eller israeler som nazister och den israeliska politiken som en kopia av Förintelsen. I en text heter det t ex att ”Israel bygger ett Auschwitz åt palestinierna”.

Detta är blott några exempel på den antisemitism som genomsyrar Flüchts egna texter. Som SKMA har visat är det Flücht som sätter tonen på bloggen; tendensen är densamma oavsett om det är blogginnehavaren, gästbloggare eller gästkommentatorer som författar inläggen. Flücht understryker dessutom att han alltid raderar ”Rasistiska, sexistiska, homofoba eller andra stötande kommentarer”. Flücht skriver: ”Som parentes kan jag nämna att jag alltid läser kommentarerna noga innan jag släpper fram dem när de rör Israel just.” ”Jag är personligen ansvarig för DIN kommentar vilket gör att jag inte släpper fram vad som helst.” De antisemitiska kommentarerna publiceras alltså medvetet.

Ohlys påstående att Flücht i sina inlägg inte själv skulle ge uttryck för antisemitism och genom publiceringen av antisemitiska gästinlägg och kommentarer endast visat ”synnerligen dåligt omdöme” är alltså helt felaktigt.

SKMA finner det också oroande att Ohly, samtidigt som han nu medger att bloggen Jinge.se sprider ”rent vedervärdigt” antisemitism, fortsätter att hävda att Jinge.se ”oftast är en väldigt bra blogg”. Hur kan en blogg som regelbundet ger uttryck för hat och fördomar mot judar vara ”bra”?

Vi vänder oss slutligen med skärpa mot Ohlys antydan i Expressen att SKMA:s kritik mot honom skulle motiveras av en strävan hos kommittén att tysta kritik mot Israels politik. Påståendet är grundlöst och har endast till effekt att undergräva kampen mot antisemitism. Att kritisera Israel är inte antisemitiskt. Men antisemitism kan och får inte ges någon legitimitet eller plats i sådan kritik. Som exemplet Jinge.se visar är denna rågång långt ifrån någon självklarhet.

I vår inledande artikel framhöll vi att det inte är "pliktskyldiga avståndstaganden och

fördömanden som behövs, utan en på kunskaper och demokratisk övertygelse baserad klar och konsekvent hållning mot rasistiska, antisemitiska och islamofoba budskap och handlingar". Ohlys kritiska kommentarer i Expo är viktiga och välkomna, och indikerar att Vänsterpartiets partiledare inser det allvarliga och oacceptabla i en sammanblandning av antisemitism och Israelkritik. Därför är det beklagligt att Ohly i Expointervjun med sitt fribrev för Jan-Inge Flücht grumlar den nödvändiga klarheten och konsekvensen.

Notera: På skma.wordpress.com finns länkar till samtliga debattinlägg.

Hedra Dina vänner med gåvobrev från SKMA

Du vet väl att Du kan gratulera eller hedra Dina vänner genom att skicka in ett bidrag till SKMA? Sätt in Ditt bidrag på plusgiro 30129-1 eller bankgiro 861-6112 och meddela oss namn och adress på den/dem Du vill hedra så skickar vi ett vackert gåvobrev med Din personliga hälsning.

Arv och testamenten

Svenska kommittén mot antisemitism mottar med tacksamhet även donationer via testamenten. Såväl kontanter som värdepapper, lösöre och fast egendom kan omfattas av en sådan gåva, som är befriad från alla skatter.

Kontaktinformation

För mer information kring gåvobrev ring: 08-667 60 90
Välkommen också att kontakta oss via mejl: info@skma.se